

Waaruit bestaat een geleideroute?

tglining

making
places and
spaces
accessible

Geleidelijn

Waar nodig worden de natuurlijke gidslijnen, zoals een grasrand of muur – dé basis van een looproute – aangevuld met kunstmatig aangelegde geleidelijnen. De ribbels leiden naar belangrijke bestemmingen en herkenningspunten en moeten gemakkelijk te volgen zijn met een taststok, restzicht of voeten. Zo kunnen mensen met een visuele beperking veilig en obstakelvrij hun weg vervolgen.

Waarschuwingsmarkering

Waarschuwen doe je met noppen. De markering waarschuwt de voetganger bij het naderen van een gevaarlijke situatie zoals een trapgat, een afstapje, een oversteekplaats in het (gemotoriseerd) verkeer, of wanneer doorlopen gevaar met zich meebrengt.

Attentievlak

Het lege vlak van 60x60 cm attendeert de gebruiker op een keuze in de route, zoals een T-splitsing of kruispunt. Tussen een objectmarkering of waarschuwingsmarkering en een geleidelijn wordt een attentievlak opgehouden van 60x30 cm. Je legt op de bestaande ondergrond dus juist niets extra's aan.

Objectmarkering

De objectmarkering, bestaande uit klanktegels of een klankplaat, wijkt af in heldere klank, kleur, profiel en tast ten opzichte van de omliggende ondergrond. Hiermee markeer je bijzondere informatiepunten in de route zoals bijvoorbeeld een incheckzuil in een ov-terminal, een instapplaats op een bushalte (instapmarkering), een ophaalpunt in een ziekenhuis, of een object in een museum.

Welke elementen je precies nodig hebt, hangt af van de ruimte die je toegankelijk wilt maken en wat je in de route tegenkomt.

Meer weten? Kijk op tglining.nl.

making
places and
spaces
accessible